

Mars 2005
Nr. 11 / år 3
ISSN 1652-8859

Innehåll

- 1 Det tragiska trippelmordet kräver ett ansvar!
- 2 Snögubbefestivalen 2005 i den kurdiska delen av Iran!
- 3 Stoppa denna uppenbara misshandel av asylsökande barn och vuxna
- 4 Var är min barndom?
- 5 Är alla barn lika värda?
- 6 Varken galgen eller fängelse för barn

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@spray.se
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

BF: s tredje konferens; ett givande och lyckad

Barnen Först: s tredje konferens med temat för tsunamikatastrofen i södra Asien.

“Barnen Först; Varför och hur? En konferens om barns universella rättigheter” ägde rum i Stockholm 11-12: e

Under den två dagar långa konferensen togs varierande teman och ämnen upp till diskussion.

februari på Torsgatan 4, Rädda Barnens lokal.

Olika talare från Belgien, England, Italien, Irak, Iran, Sverige och USA deltog i konferensen och debatterade aktuella och viktiga frågor som rör barn.

Konferensen inleddes båda dagarna med en tyst minut till minne av offren

Barnens situation i de iranska fängelserna; gatubarn i Teheran; barnarbete i Iran; gatubarn i Bagdad och Suleymania; barns situation i Belgien; barnarbete i Italien; invandrabarns situation i USA; slöjförbud för barn;

nätverket mot barns rättslöshet. Konferensen var samtidigt en förnyad uppmaning till alla barnrättsaktivister att intensifiera sina ansträngningar för skapandet av en bättre värld. Konferensens första dag var på engelska. Andra dagens

barnrättsaktivisters synpunkter från Afrika och Asien.

Under konferensen informerades deltagarna om Azad Zamani, ordförande för "Centret för försvar av barns rättigheter i Iran", som har fått kallelse om att infinna sig i domstolen i Sanandaj i Iran. Konferensen uppmanades att stödja Azad Zamani och fördöma den iranska regimens förföljelse av barnrättsaktivisterna i Iran.

religiösa skolor och barn; solidaritet med barnen i katastrofområden som Bam i Iran och södra Asien; diskussioner om FN:s Barnkonvention; Barnen Först:s nyligen publicerade deklaration om barns universella rättigheter; var bland den rika samlingen av brännande frågor som framfördes av 21 talare, 2 paneldebatter, två filmer och två sångare, poesi, solidaritetsfest och många intresserade deltagare.

Konferensen var ett viktigt steg i en mer tydliggörande av försvar av barns rättigheter och i stärkandet och beredningen av det internationella

huvudspråk var persiska, kurdiska och arabiska. Under de båda dagarna hölls en paneldebatt också, där konferensdeltagare fick ställa frågor till talarna och diskutera de berörda ämnena.

Tyvärr kunde inte en del av våra tilltänkta talare från länder i Afrika och Asien delta i konferensen p.g.a. viseringsproblem. Detta ledde till att konferensen

berövades möjligheten av att få höra viktiga talare och

Konferensen blev uppmärksammas av svensk, persisk, kurdisk och arabisk media redan en vecka innan den ägde rum och informationen spreds över stora delar av världen.

Olika material om konferensen, tal, text, bilder, ljud och video

kommer att läggas snart på

gå till sidan 3

Det tragiska trippelmordet kräver ett ansvar

Sherzad Fatih

Den andra augusti fick vi veta från media att en mamma och hennes två små barn, en 7 årig pojke och en 6 årig flicka hittats döda på ett skyddshem i Södertälje. Detta är särskilt tragiskt med tanke på de två små barnen som fick sätta livet till. En desperat mamma, hjälplös och utan hopp, med oförstående myndigheter; resultatet blev mordet på de två hjälplösa små barnen.

Barn varken kan eller skall ta hand om sig själva eller vuxna. Det var vuxnas uppgift och samhällets ansvar att ta hand om den desperata mamman och de små hjälplösa barnen.

Efter händelsen hade jag kontakt med kvinnans släktingar för att få klarhet i situationen. De berättade att hon var duktig i skolan och var väldigt snäll mot sina barn. För två år sedan hade hon skilt sig. Exmaken bor i Iran nu. För några månader sedan hade hon ändrat telefonnummer och hade avbrutit kontakten med sin bror och alla andra släktingar i Sverige. Ingen hade någon aning om hur hon och hennes två barn hade det. Hon hade brutit också kontakten med sin mamma som bor i

Kurdistan. Hennes mamma frågade mycket efter henne men ingen inom släkten visste något om henne. För tre månader sedan hör hon av sig till en av släktingarna och i sitt samtal hade hon

berättat att hon kände sig ensam, trött; och att hennes liv låg i fara och att det kunde häda vad som helst.

Jag tror att ensamheten och otryggheten påverkade henne och skapade denna tragedi. Hon behövde hjälp av polisen för att skydda henne och hennes två små barn. En av hennes släktingar berättade att skyddshemmet var onormalt för henne och att hon kände sig trött och orolig hela tiden och hade inga framtidsutsikter i livet.

Följande frågor skall nu ställas till de ansvariga myndigheterna. Hur kan det komma sig att en psykisk

sjuk mor, en desperat, trött, instabil och psykiskt slutkörd mamma får ta hand om sina barn? Varför reagerade man inte i tid för det som barnen kunde bli utsatta för? Enligt den befintliga lagstiftningen skall myndigheterna reagera och omhänderta barn när föräldrarna har psykiska problem och kan skada sig själva eller sina barn. Varför ignorerade då myndigheterna i detta fall och inte tog hand om de två små barnen? Hade man gjort detta så hade den tragiska händelsen inte hänt och åtminstone barnen hade varit vid liv idag.

BF: s tredje konferens ...

Barnen Först: s hemsidor på olika språk.

En del rapporter om konferensen kan hämtas från följande hemsidor:

www.childrenfirstinternational.org

www.sr.se/rs/red/per_ind.html

www.radiofarda.com

www.kvinnonet.org

www.iskraa.com

www.iran-tribune.com

Barnen Först
Centralorganisationen

2005-02-14

Snögubbefestivalen 2005 i den kurdiska delen av Iran

Mahnaz Motihi

Fredagen 2005-01-21 i andra städer att genomföra tågade tiotusentals barn och vuxna genom gator och torg i olika städer i den kurdiska delen av Iran och fördömde den rättslöshet som drabbar miljoner barn i Iran. För tredje året i rad arrangerades Snögubbefestivalen i staden Sanandadj. Det är den ideella organisationen "Centret för försvaret av barns rättigheter" som står för festivalens genomförande i år. Centret började sin verksamhet för ett år sedan i Sanandadj. Organisationen har utvidgat sin verksamhet mycket snabbt och den har nu avdelningar i många andra städer i Iran. I år

uppmanade centret de olika avdelningarna och barnrättsaktivister

rättssystem och reste upp vackra och glädjebejubilande skulpturer, figurer och formationer av snö. Gatorna var fulla av paroller och bandroller som: "Avskaffa dödsdomar", "Barnens rättigheter är universella", "Barnens väl och ve måste få den allra första prioritet", "Barnarbete måste förbjudas", "Staten har det yttersta ansvaret för alla barns trygghet, hälsa och välbefinnande". Bland kraven fanns också "förbud mot fängelse och andra grymma bestraffningar mot barn".

Snögubbefestivalen samtidigt.

På centrets hemsida kan

Det var denna uppmaning som värmden den kalla

vintern och ledde till en snövit kamparglädje i stora delar av den

kurdiska delen av Iran. Folk trotsade kylan och den islamiska regimens glädjedödande

man läsa ingående om denna stora manifestation: www.koodakan.com

Stoppa denna uppenbara misshandel av asylsökande barn och vuxna

Pershang Bahrami

Enligt olika uppgifter lever runt tiotusen asylsökande under jorden i Sverige utan några som helst rättigheter. Det handlar om människor som flytt undan diktaturregimer, etniska eller religiösa konflikter eller från krigshärdar. Det handlar om kvinnor som flytt för sina liv till följd av patriarkala förhållanden, eller människor med avvikande sexualläggning.

Den största delen av dessa människor fruktar för sina liv i sina hemländer. Denna fruktan är så intensiv och verklig att många i denna grupp har gått under jorden och har levt ett hundra procentigt rättslöst liv i exil, som gömd flykting.

Den överväldigande majoriteten av dessa människor befinner sig i ett fruktansvärt psykiskt och fysiskt tillstånd. Många barn är också drabbade av denna omänskliga behandling. Vi har sett bilderna på en del av dem.

Senast var det Rufat, som skulle utvisas till Azarbaijan med sina föräldrar. Ett apatiskt barn som var helt avskärmat från denna värld. Rufat är tyvärr inte ensam om detta. Det finns väldigt många asylsökande barn som lever under samma psykiska press; samma hotande och dödsbringande verklighet; och samma otrygga tillvaro med ett svikande vuxensamhälle som lämnar dem åt sitt omänskliga öde.

Denna behandling av människor är ovärdigt ett mänskligt samhälle. Den svenska staten måste sluta omedelbart med denna m ä n n i s k o v i d r i g a behandling av barn och vuxna. Ge uppehållstillstånd till alla gömda flyktingar. Stoppa utvisning av människor som fruktar för sina liv. Sluta blidka d i k t a t u r r e g i m e r ! Nolltolerans mot statens psykiska misshandel av asylsökande barn genom den omänskliga och barnfientliga asylprocessen.

Var är min barndom?

Fidan Aliyeva

Följande text är ett litet tal som Fidan höll vid Barnen Först: s tredje konferens i Stockholm 2005-02-12

Jag är 15 år gammal och kommer från Azerbajjan. Vi hade vissa problem i vårt hemland. Där skulle jag ha levt i en hopplös och omöjlig situation; med en dyster framtidsutsikt.

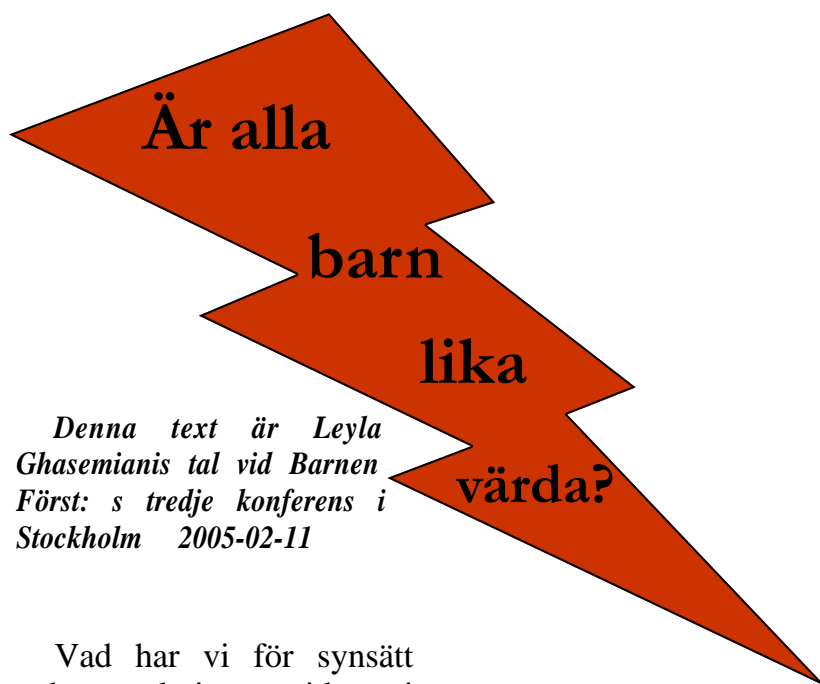
Jag har bott i Sverige i tre år. Jag har inte sett eller haft kontakt med mina

vänner i två år. Just nu går jag inte i skolan. Jag var sjuk och låg på sjukhuset. Och jag hade det jätte svårt där. Man skickade mig hem trots att jag inte mätte bra. De brydde inte sig.

Det är inte bara jag som

 gå till sidan 7

Denna text är Leyla Ghasemianis tal vid Barnen Först: s tredje konferens i Stockholm 2005-02-11

Vad har vi för synsätt och värderingar idag i Sverige när det gäller mänskliga rättigheter i helhet och barnens bästa i synnerhet?

Om vi kastar en blick på socialtjänstlagen, eller de erkända samhällsvetenskapliga teorierna får vi tydliga signaler om vad barnens bästa innebär.

En helhetssyn är en av de viktigaste aspekterna för att kunna se barns behov. De sociala, ekonomiska, psykiska och medicinska förhållandena är olika delar av ett sammanhängande system med familjen som dess nav. Varje problem i ett av de områdena kan sätta spår i de andra och göra livet svårare.

Barnens rättigheter påverkas precis som andra sociala problem av de ekonomiska, politiska och kulturella faktorer som råder i samhället.

Barn som bor i olika förortsområden i stora städer som Göteborg,

Leyla Ghasemiani

Stockholm och Malmö har olika förutsättningar och möjligheter för sin uppväxt och utveckling. Barn till fattiga familjer drabbas i mycket större omfattning av socioekonomiska,

svåra och obegripliga är att det är just i de fattiga områdena som man sparar och drar ner mest och minskar resurserna för befolkningen. Antalet lärare i skolorna minskas, dagispersonalen det samma; skolor sparar på alla pedagogiska resurser som hjälper barn i en normal utveckling.

Klasskillnader mellan barn och deras livsvillkor har blivit mer och mer tydligare. Fattiga barn får mindre omsorg, vård och mindre resurser för skolan även om deras livssituation är hårdare och med mera familje-, sociala, ekonomiska och psykosociala problem.

Här vill jag peka på ett annat problem. Barn med

psykosociala och även medicinska problem än barn i rika områden. Och det

invandrarbakgrund drabbas ännu mer av de faktorerna som jag nämnde för fattiga

barn i allmänhet. Dessa problem kan vara omfattande och det gäller inte bara Sverige utan i hela västvärlden.

Barn ses som föräldrarnas ägodelar och behandlas som förutbestämda arvtagare av alla religioner och kulturer och uråldriga traditioner. Flickor som vill leva sitt liv och bestämma över sin livssituation förhindras fortfarande av sina föräldrar med hjälp av myndigheternas slapphet och den välkända bortförklaringen som heter religionsfrihet och respekt för kultur.

Små flickor bär slöja på förskola och i skolan och blir förhindrade att delta i många nödvändiga lektioner med föräldrars begäran. Och slutligen barn behandlas olika och har olika rättigheter för att de har olika ekonomiska förutsättningar och olika etniska och kulturella ursprung. De naturliga olikheter som finns bland människor permanentas och förstärks med en diskriminerande politik som gör att barnen får olika värde och olika förutsättningar för sin utveckling. Detta gör att det mångkulturella samhället inte blir rikare och vackrare för sina variationsrika färger och nyanser utan blir fattigare; mer ojämlikt och

åtskilt på olika plan; och blir delad i många oriktiga små bitar utan ett naturligt och mänskligt sammanhang och samverkan. Då ökar motsättningarna människor emellan och samlevnaden, gemenskapskänslan och samhörigheten försvinner. Man skiljer människor åt med påhittade identiteter; etniska, religiösa och kulturella olikheter istället för att förstärka det gemensamma, lika värde och lika rättighet för alla.

Många barn och ungdomar mår dålig redan i förskolan på grund av de ojämlika förhållandena och den olika behandling som för sig går där. Det finns fortfarande inte ett tidigt förebyggande arbete inom socialtjänsten för att kunna jämna ut de olikheter i livsvillkoren som finns mellan barn. Hedersrelaterat våld och våld mot flickor lever kvar i många familjer. Det saknas effektiva strukturella åtgärder med ett förebyggande syfte. Jag hoppas att vi ser dessa problem på allvar och hittar sättet att arbeta för ett gemensamt mål.

Och målet ska vara lika rättigheter och lika värde för alla människor i vårt samhälle och lika förutsättningar för alla barns utveckling och uppväxt.

Var är min ...

har det svårt. Det finns miljontals barn som har det svårt. De är sjuka, svaga, hjälplösa.

Varför måste ett oskyldigt barn bli sjuk och förlora sin barndom för att få uppehållstillstånd? Det här är helt sjukt tycker jag.

Men vi ser ofta på TV hur man hjälper djur som är sjuka och har det svårt. De djuren får hjälp så snabbt som möjligt. Men ska man inte hjälpa de barn som har det svårt?

Varför ska vi barn också inte få uppleva vår barndom, få lära oss, leka mera och osv? Är inte vi, sjuka flyktingbarn, lika värda som de där djuren i djursjukhus- programmet?

Vem ska ge tillbaks vårt liv? Vi vill ha tillbaks vår barndom och allting. Vi också vi vill ha det trevligt med våra föräldrar. Vem ska svara på mina frågor? Vem bär ansvaret för dessa barn som lider och förtvinar? Vem ska hjälpa dem?

Varken galgen eller fängelse för barn

Soleyman Ghasemiani

Med minsta möjliga marginal röstade USA: s högsta domstol den 2 mars för förbud mot avrättning av dödsdömda vilka vid tiden för sitt begångna brott varit under 18 år. Denna lagändring innebär att 70 dödsdömda barn som suttit i dödsceller får nu sina straff omvandlade till livstidsstraff. Detta var ett glädjande besked och ett steg i rätt riktning.

I många år låg USA på topplistan bland de länder som avrättade flest barn. Iran var

det land som kunde axla USA i denna grymma och människofientliga gärning.

De senaste två årens snögubbefestival i de kurdiska städerna i

Iran har haft just förbud mot fängelse och avrättning för barn som sina huvudparoller. Runt halsen på en av snöfigurerna står det på persiska: "Förbud mot avrättning." I Iran som ligger i täten för barnavrättningar väntar ett tiotal barn på att mördas offentligt av staten. Mord är avskyvärt vare sig den begås av en enskild individ eller av staten. Mord är mord och måste stoppas.

Avskaffandet av dödsstraff för barn är ett steg som måste följas av förbud mot fängelsestraff och andra grymma straffmetoder mot barn. De 70 tidigare dödsdömda i USA som nu får sitta i fängelse livet ut, måste vara en nagel i ögat på maktavarna och de konservativa krafterna där. Det de fortfarande inte vill se är det faktum att barn är barn och därför inte skall behandlas som en vuxen. Att vara barn betyder i all enkelhet att inte

till fullo kunna se konsekvenserna av sina handlingar och därmed stå till svars för dessa. Lägg till detta den hårda verkligheten i det amerikanska samhället med skyhöga klassklyftor, våld och hämndkulturen som också exporteras världen över och är

en av grundstenarna i den amerikanska film- och media industrin.

Barn skall få stöd och vägledning inte galgen eller fängelse.

Barnen Först

Ordf. Soleyman Ghasemiani

Barnen Först
Vatthagsvägen 13
194 52 Upplands Väsby

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@spray.se
www.barnenforst.se

OBS!

Vi har ny adress!

www.barnenforst.se

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org